

Müslüman necis olur mu?

İzmir Ayakkabıcılar Sitesinden Sayacı Emre:
“Dinde pis kime denir? Pisten kasıt nedir? İnançsızlık mıdır? Gusülsüzlük veya abdestsizlik midir? Eğer inanç noktasında ise, Müslüman temiz sayılmaz mı? Müslüman abdestsiz Kur’ân-ı Kerîm’e dokunabilir mi, dokunamaz mı veya gusülsüz olarak mı dokunamaz?”

NECASET ÜZERİNE

Müslüman necis olmaz. Müşrikler ise necistirler. 1 Müslüman abdestsiz olsa da, cünüp olsa da, günahkâr olsa da necis değildir.

Huzeyfe ibn-i Yeman (ra) anlatıyor:

Resulullah Efendimiz (asm) ahabından birini görünce ona dokunur, sıvazlar ve ona duâ ederdi. Bir gün Resulullah (asm) ile karşılaştığımda cünüptüm. Hemen bana dokunmadan yolumu değiştirdim ve yıkandım. Gelince bana sordular:

“Seni görmüştüm. Hemen yolunu değiştirdin.” Ben de: “Cünüptüm ya Resulallah! Bana bu halde dokunmanızdan korktum.” dedim. Resulullah (asm): “Fesühhanallah! Müslüman cenabet olmakla pis olmaz ki!” buyurdular. 2

Aynı olay Ebu Hüreyre’nin de (ra) başından geçmiştir. Şöyle anlatıyor:

“Resulullah’a (asm) Medine sokaklarından birinde rastladım. Bu sırada cünüp olduğumdan sıvışıp gittim. Yıkayıp geldim. Resulullah (asm): “Ya Eba Hüreyre! Neredeydin?” diye sordular. Ben de, “Cünüptüm Ya Resulallah! Sizinle pis pis oturmak istemedim.” dedim. Efendimiz (asm): “Sühhanallah! Bilmez misin, Müslüman pis olmaz!” buyurdular. 3

MELEKLERİN YIKADIĞI KİMSE

Benzer bir olay Uhud Savaşı’nda yaşanmıştır. Hanzala İbn-i Ebî Âmir (ra) Uhud Savaşı şehitlerindedir. Evlendiği gecenin sabahında alelacele çıkarak Resulullah’a (asm) Uhud’da yetişti. Müşriklerle savaştı ve şehit oldu.

Peygamber Efendimiz (asm):

“Ben Hanzala’yı yerle gök arasında gümüş bir tepsi içinde yağmur suyu ile meleklerin yıkadığını gördüm.” buyurdular.

Ebu Useyd Said (ra) der ki: “Gidip Hanzala’ya baktım. Başından yağmur suyu akıyordu. Döndüm, Resulullah’a (asm) haber verdim. Resulullah (asm) eşi Cemile’ye haber gönderdi. Cemile ağlayarak geldi ve Hanzala’nın Uhud’a yetişebilmek için evden çok acele çıktığını ve gusül abdesti alamadığını söyledi. Resulullah (asm) Hanzala’nın melekler tarafından yıkandığını müjdeledi. Bu olaydan sonra Hanzala (ra) “Gasîlü’l-Melaike” (Meleklerin yıkadığı kimse) lâkabıyla anıldı. Evs kabilesi bundan gurur duydu.

Dört mezhebe göre cünüp birisinin bedeni pis değildir. Teri ve sütü temizdir. Onunla oturulur, yaptıkları yenir. İnsan cünüpken ölse, bu durum, ahiretteki makamına zarar vermez.

Ancak cünüplüğü sebepsiz yere bir namaz vaktinden fazla uzatmak caiz değildir. Namaz vakti çıkmadan gusül abdesti almalı ve namazını kılmalıdır. Eğer gusül almasına engel bir sebebi varsa, gusül abdesti yerine teyemmüm kolaylığı getirilmiştir.

İBADETTE ABDEST VE GUSÜL

Müslüman pis olmaması, Müslüman’ın arınmadan da müstağni olduğu manasına gelmez. Öncelikle imanı ve ibadeti Müslüman’ın arınmasını temin ediyor.

İman Müslüman’ın dünyasını ve ahiretini gamdan, kederden, küfürden, isyandan, günah kirinden, maddî manevî necasetten genel çerçevede arındırıyor; Mü’min’i âlâyı illiyyine çıkarıyor, Cennet’e lâayık bir kıymete yükseltiyor. 4 Hiç şüphesiz bu çerçeveyi ve neticeyi oluşturan şartlardan birisi ibadettir.

İbadet Müslüman’a iki yönlü bir arınma getiriyor:

1- İmanını inkişaf ettirerek, kalbi, vicdanı, ruhu ve nefsi üzerinde manevî arınma sağlıyor.

2- Manevî arınma yollarından birisi maddî arınmadan geçiyor. Maddî arınmalar, manevî arınmanın yolunu açıyor, hızını yükseltiyor. Abdest ve gusül, kademe kademe Müslüman’ın manevî semada yükselişini hızlandırıyor. Eski bir bilgisayarın hızı ile, son teknolojiyle üretilmiş bir bilgisayarın hızı bir midir?

İşte abdest ve gusül Müslüman'a son teknolojiden daha hızlı biçimde maneviyatta yükseliş sağlıyor. İslâm'da ibadetlerin abdest ve gusüle bağlanmasının bir hikmeti budur. Bu sebeple bir Müslüman'ın Kur'ân'a dokunması için, abdestli olması farzdır. Çünkü Kur'ân'a dokunmak, manevî yükselişin ilk adımıdır.

Dipnotlar:

1- Tövbe Suresi: 28

2- Müslim, Hayız, 116, (372); Ebu Davud, Taharet, 92 (230); Nesai, Taharet, 172 (1, 145)

3- Buhari, Gusül, 23, 24; Müslim, Hayz, 115 (371); Ebu Davud, Taharet, 97 (231); Tirmizi, Taharet, 89 (121); Nesai, Taharet, 172 (1,145,146)

4- Sözler, s. 495,